

Tjänsteskrivelse

Datum

2026-06-04

Vår referens

Alexander Månsson

Administrativ assistent

Alexander.mansson@malmo.se

Nämndinitiativ (M) - Sluta straffa parkörer som betalar en för hög taxa för korttidsparkering

TN-2026-1379

Sammanfattning

I nämndinitiativ till tekniska nämnden yrkar Håkan Fäldt (M) att fastighets- och gatukontoret ges i uppdrag att återkomma till tekniska nämnden med beslutsförslag innebärande att reglerna för parkeringsavgifter i Malmö ska ändras så att en parkeringsavgift ska anses erlagd också när parkörer erlagt avgift enligt högre taxa. Nämndinitiativet innefattar också yrkande om uppdrag att utreda möjligheten att kreditera de felparkeringsavgifter som utfärdats, antingen generellt eller efter ansökan från berörd parkör.

Håkan Fäldt (M) föreslår att tekniska nämnden beslutar

- återkomma till tekniska nämnden (alt TRU) med beslutsförslag som innebär att en parkeringsavgift ska anses erlagd även om parkören erlagt avgiften enligt en högre taxa.
- utreda möjligheten att kreditera de felparkeringsavgifter som utfärdats, antingen generellt eller efter ansökan från berörd parkör.

Tekniska nämnden beslutade 24 mars 2026 att överlämna nämndinitiativet till tekniska nämndens arbetsutskott för beredning. Tekniska nämndens arbetsutskott beslutade 2 juni 2026 att föreslå tekniska nämnden

- att anse första att-satsen besvarad, då nämnden redan har fattat beslut om att återinföra tidigare villkor (TRU 2026-04-28 § 38, justering den 5 maj 2026), vilket säkerställer den inriktning som efterfrågas
- att avslå yrkandet i den andra att-satsen, då det inte är i enlighet med rådande lagstiftning att kreditera felparkeringsavgifter som har utfärdats enligt gällande regelverk.

Protokollet från arbetsutskottet justeras 9 juni 2026.

Förslag till beslut

Tekniska nämnden föreslås besluta

- att anse första att-satsen besvarad, då nämnden redan har fattat beslut om att återinföra tidigare villkor (TRU 2026-04-28 § 38, justering den 5 maj 2026), vilket säkerställer den inriktning som efterfrågas, samt
- att avslå yrkandet i den andra att-satsen, då det inte är i enlighet med rådande lagstiftning att kreditera felparkeringsavgifter som har utfärdats enligt gällande regelverk.

Beslutsunderlag

- Nämndinitiativ M - Tekniska nämnden - 20260312
- G-Tjänsteskrivelse TN 260615 Nämndsinitiativ (M) - Sluta straffa parkörer som betalar en för hög taxa förkorttidsparkering

Beslutsplanering

Tekniska nämnden 2026-03-24

Tekniska nämndens arbetsutskott 2026-05-05

Tekniska nämndens arbetsutskott 2026-06-02

Tekniska nämnden 2026-06-15

Ärendet

Nämndinitiativet innehåller två yrkanden:

- att säkerställa att en parkeringsavgift ska anses giltig även när en högre taxa har betalats,
- att utreda möjligheten att kreditera felparkeringsavgifter som utfärdats till följd av nuvarande tillämpning.

Historik

Villkoret om att en betald parkeringsavgift skulle gälla under hela giltighetstiden på samtliga parkeringsplatser med samma eller lägre taxa har tidigare funnits i lokala trafikföreskrifter för parkeringsavgifter. Detta villkor upphävdes den 3 november 2021 genom lokal trafikföreskrift 1280 2021-03974. Föreskriften beslutades i enlighet med tekniska nämndens delegationsordning, där delegat har befogenhet att fatta beslut om lokala trafikföreskrifter enligt Trafikförordningen (1998:1276) 10 kap. § 1.

Polismyndigheten bereddes möjlighet att yttra sig inför beslutet och beslutet delgavs enligt rutin till tekniska nämnden. Föreskriften offentliggjordes på kommunens anslagstavla samt i Transportstyrelsens författningssamling, beslutet har därmed hela tiden varit överklagningsbart.

Ursprungligen infördes villkoret under den period då en fysisk biljett krävdes för att parkeringen skulle vara giltig. När parkeringsautomater ersatte parkeringsmätare uppstod behovet av att tillåta att en biljett kunde användas på flera platser med samma eller lägre taxa. Biljetterna var då knutna till en förutbestämd tid, och för att skapa flexibilitet gavs parkören möjlighet att nyttja återstående tid på en annan parkeringsplats.

Bakgrunden till att villkoret upphävdes var avskaffandet av fysiska parkeringsbiljetter. I samband med beslut från TN att lämna biljetter och övergå till digitala parkeringslösningar försvann behovet av detta villkor. Parkörer köpte inte längre tidsbestämda biljetter på samma sätt, och situationen där en biljett med kvarvarande tid kunde användas på en plats med lägre taxa uppstod inte längre i samma utsträckning. Mot bakgrund av nämndens beslut om att lämna betalsystem med biljetter försvann indirekt även upprinnelsen till behovet av villkoret, därmed skedde en justering av villkoret.

Något felaktigt fattat verkställighetsbeslut föreligger således inte. Beslutet fattades med mandat utifrån tekniska nämndens delegationsordning och har i sedvanlig ordning redovisats nämnden.

Beslut att återinföra villkoret

Tekniska nämndens trafikutskott tog den 2026-04-28 beslut om att ge förvaltningen i uppdrag att återinföra villkoret att betald parkeringsavgift efter viss taxa ska gälla under giltighetstiden på alla platser med samma eller lägre taxa.

Upprinnelsen till nämndinitiativet uppfattas vara genom det ärendet är som avgjorts i Hovrätten, mål nr Ä 1932-26. I hovrättens utlåtande framkom inga ställningstagande huruvida berörda beslut var att uppfattat som felaktiga pga dess beskaffenhet. Vid trafikutskottets sammanträde den 2026-04-28 inkom inte heller särskilda yttranden eller reservationer kring tidigare hantering i ärendet. Genom domslutet samt nämndens beslut vidimeras därmed att delegatens beslut inte var att räkna som principiellt beslut, utan att en korrekt hantering har genomförts.

Då nämnden redan har fattat beslut om att återinföra tidigare villkor (TRU 2026-04-28 § 38, justering den 5 maj 2026) säkerställer detta den inriktning varom efterfrågas i nämndinitiativet och någon särskild utredning synes därför inte nödvändig eller behövlig.

Beslutet om att återinföra villkoret trädde i kraft den 8 maj.

Kreditering av felparkeringsavgifter

Felparkeringsavgiftens offentlighetsrättsliga karaktär och systemets uppbyggnad i lagstiftningen bygger på ett strikt ägaransvar, omedelbar betalningsskyldighet och

möjlighet till rättelse som i efterhand provas genom Polismyndighetens försorg. Ägaransvaret är reglerat i FelPL (Lagen (1976:206) om felparkeringsavgift) och fordonets ägare ansvarar för betalningen, med undantag för om det görs sannolikt att fordonet fränhänts genom brott. Skulle inte rättelse medges kan betalningsansvaret provas av allmän domstol. En kommun kan inte genom egna beslut ändra materiella eller processuella förutsättningarna för betalningsansvar eftersom dessa redan är reglerade i lag. Detta följer av legalitetsprincipen som redogörs för i regeringsformens 1 kap. 1 § (Kungörelse (1974:152) om beslutad ny regeringsform). FelPL utgör således en exklusiv ordning för hur en felparkeringsavgift kan undanröjas.

Högsta domstolen (HD) har i flera avgöranden tydligt markerat att domstolars möjlighet att undanröja betalningsansvar är knuten till denna lagreglerade ordning och till vissa snäva undantag (till exempel nödliknande situationer, ogiltig föreskrift, bristande bevisning).¹

Det finns inget stöd i FelPL för att någon annan än Polismyndigheten och domstol kan besluta om undanröjande av betalningsansvar. Kommunen har ingen beslutsfunktion i denna kedja. Kommunens roll anges i lagtexten som att kommuner i angivna fall svarar för övervakning och att kommuner uppbär intäkten efter att avgiften betalats.² Att såsom nämndinitiativet föreslår, ”kreditera” en felparkeringsavgift i materiell mening, skulle innebära att kommunen tar på sig en normgivnings- eller beslutsroll som enligt lag tillkommer annat organ, nämligen staten, vilket i sin tur skulle strida mot kommunallagens (2017:725) 2 kap.

Det kan också konstateras att kommunen inte heller efter det att felparkeringsavgiften är utfärdad av polisman eller parkeringsvakt kan förhindra indrivning av felparkeringsavgiften. Även här är den legala ordningen exklusiv och till och med obligatorisk (6 § FelPL).

Felparkeringsavgifter är inte ”avgifter för tjänster” i kommunallagens mening utan offentligrättsliga sanktionsavgifter enligt särskild lag. Kommunen är bunden av lag och kan inte undgå detta genom att använda skattemedel för att i praktiken neutralisera en lagstadgad avgift. Detta skulle strida mot både legalitetsprincipen och mot förbudet mot understöd åt enskilda och likabehandlingsprincipen i kommunallagen förstärker detta. Om kommunen skulle ”kreditera” avgifter för vissa grupper utan stöd i lag, riskerar man otillåten särbehandling.³

¹ I fråga om HD:s resonemang se exempelvis NJA 2001 s 889, NJA 1998 s 320 och NJA 2020 s 742.

² Med undantag av statens kostnader vilka dras av med ett belopp som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer (f.n. 53 kronor).

³ Detta understryks av det s.k. Gotlandsfallet där Region Gotland beslutade att miljöbilar skulle befrias från avgift HFD 2014 ref 57 6647-13

Regeringen får ange högsta och lägsta belopp för felparkeringsavgifter, och regeringen kan delegera till kommunerna att fastställa beloppen inom dessa ramar. Detta har skett genom 2 a § FelPF (Förordning (1976:1128) om felparkeringsavgift) varigenom regeringen angett att kommuner får bestämma felparkeringsavgiftens belopp inom intervallet 75–1 300 kr. Detta är en normgivningskompetens avseende taxa, inte en befogenhet att i efterhand avstå från att ta ut avgiften i det enskilda fallet. Kommunen kan alltså genom fullmäktigebeslut ändra taxan framåt i tiden, men kan inte retroaktivt påverka redan inträffade överträdelser eller enskilda betalningsansvar som följer av gällande taxa vid överträdelser.

Om Polismyndigheten eller domstol undanröjer betalningsansvaret så återbetalas helt sonika beloppet genom statens försorg. Det är en ren verkställighetsåtgärd av staten, inte utslag av någon kommunal generositet.

Om en enskild (parkör) vänder sig till kommunen och begär att en felparkeringsavgift ska efterges av skäl som till exempel nöd, bristande skyltning eller liknande är alltid den rätta vägen att ansöka om rättelse hos Polismyndigheten enligt 8 § FelPL, vid behov få frågan prövad av domstol enligt 9–10 §§ om inte Polismyndigheten vidtar rättelse. Det är Polismyndigheten eller domstol som gör den rättsliga bedömningen, inte kommunen.

Att en polisman under vissa omständigheter får låta bli att meddela en parkeringsanmärkning framgår av polislagen (1984:387) och även en parkeringsvakt får låta bli att meddela en parkeringsanmärkning, nämligen om överträdelser med hänsyn till omständigheterna i fallet framstår som obetydlig (FelPL 5 §). Då övervakningen åter är i förvaltning skapas större möjlighet att låta parkeringsvakter nyttja mandatet i 5 § samtidigt som nämnden redan har fattat beslut om att återinföra tidigare villkor. Någon särskild utredning synes därför inte nödvändig eller behövlig.

Hovrättsavgörande 2026-05-05 (mål nr Å 1932-26)

I hovrätten över Skåne och Blekinge har avkunnats beslut den 2026-05-05 i (mål nr Å 1932-26) i fråga om bestridande av felparkeringsavgift. Hovrättsavgörandet innebär att målsäganden fått sin parkeringsanmärkning undanröjd fast han betalt en felaktig, men högre, parkeringstaxa. I avsaknad av avgörande hos högsta instans (Högsta domstolen), innebär Hovrättsavgörandet att målet får en åtminstone vägledande betydelse, om än inte att betraktas som prejudikat, för hur liknande fall ska bedömas.

Polismyndigheten har låtit meddela att myndigheten inte avser att överklaga hovrättens beslut. Då tekniska nämnden redan har fattat beslut om lokal trafikföreskrift får inte målet någon större betydelse för stadens parkeringsövervakning eller trafikreglering. Betydelsen är att dels får klaganden sina inbetalda medel återbetalda av Transportstyrelsen, dels i hur Polismyndigheten ska, i ljuset av avgörandet, i undanröja betalningsansvar i situationer där den enskilde betalat ”fel” belopp.

Transportstyrelsens återbetalning ska inte ses som en kreditering när domstol eller Polismyndigheten undanröjer betalningsansvaret och avgiften redan är betald (för den som ska erlagga felparkeringsavgift måste enligt FelPL ha betalt avgiften för att få frågan prövad⁴). Återbetalningen blir därmed en följd av att domstolen säger att det inte funnits ett giltigt betalningsansvar. Beloppet dras också från den utbetalning kommunen skulle fått från Transportstyrelsen för utfärdade parkeringsanmärkningar i stort.

Detta ändrar inte de grundläggande slutsatserna om kommunens kompetens; kommunen får fortfarande inte självständigt besluta att betalningsansvar enligt FelPL ska upphöra, varken generellt eller i enskilda fall. De fall som återbetalning verkställs för är de där beslut fattats av Polismyndigheten eller domstol.

Det som förändrats är således inte kommunens handlingsutrymme, utan den materiella bedömningen av när felparkeringsavgift över huvud taget får tas ut – en bedömning som även fortsättningsvis ska göras av Polismyndigheten och domstolarna inom FelPL-systemet.

En följd av domen är att det kan finnas andra personer som har erhållit felparkeringsavgift i liknande fall. Dessa personer kan då vända sig till Polismyndigheten för att bestrida sin felparkeringsavgift. Dock anger 9 §, 3 st. att om deras parkeringsanmärkning bestrids senare än sex månader efter det att avgiften har betalats, eller Kronofogdemyndigheten vidtagit åtgärd för indrivning av avgiften, anmälan ska avvisas. För dessa personer som då får sin talan avvisad återstår att begära ersättning enligt Skadeståndslagen.⁵

Men då utfärdandet av parkeringsanmärkningar skett i enlighet med gällande lokal trafikföreskrift är bedömningen i dagsläget att detta inte skett utifrån fel eller försummelse i Skadeståndslagens mening.

Förvaltningens förslag

Förvaltningen föreslår att yrkandena avslås med hänvisning till att det första yrkandet redan är genomfört och att det andra yrkandet inte är lämpligt eftersom det är polismyndigheten och allmän domstol som beslutar om betalningsansvar.

Ansvariga

Maria Hultin Avdelningschef

⁴ FelPL 7 §: Avgift skall erläggas inom föreskriven tid även om talan föres om undanröjande av betalningsskyldigheten.

⁵ Skadeståndslagen 3 kap. 3 §: Staten eller en kommun skall ersätta ren förmögenhetsskada som vållas av att en myndighet genom fel eller försummelse lämnar felaktiga upplysningar eller råd, om det med hänsyn till omständigheterna finns särskilda skäl. Därvid skall särskilt beaktas upplysningarnas eller rådets art, deras samband med myndighetens verksamhetsområde och omständigheterna när de lämnades.

Tobias Nilsson Direktör